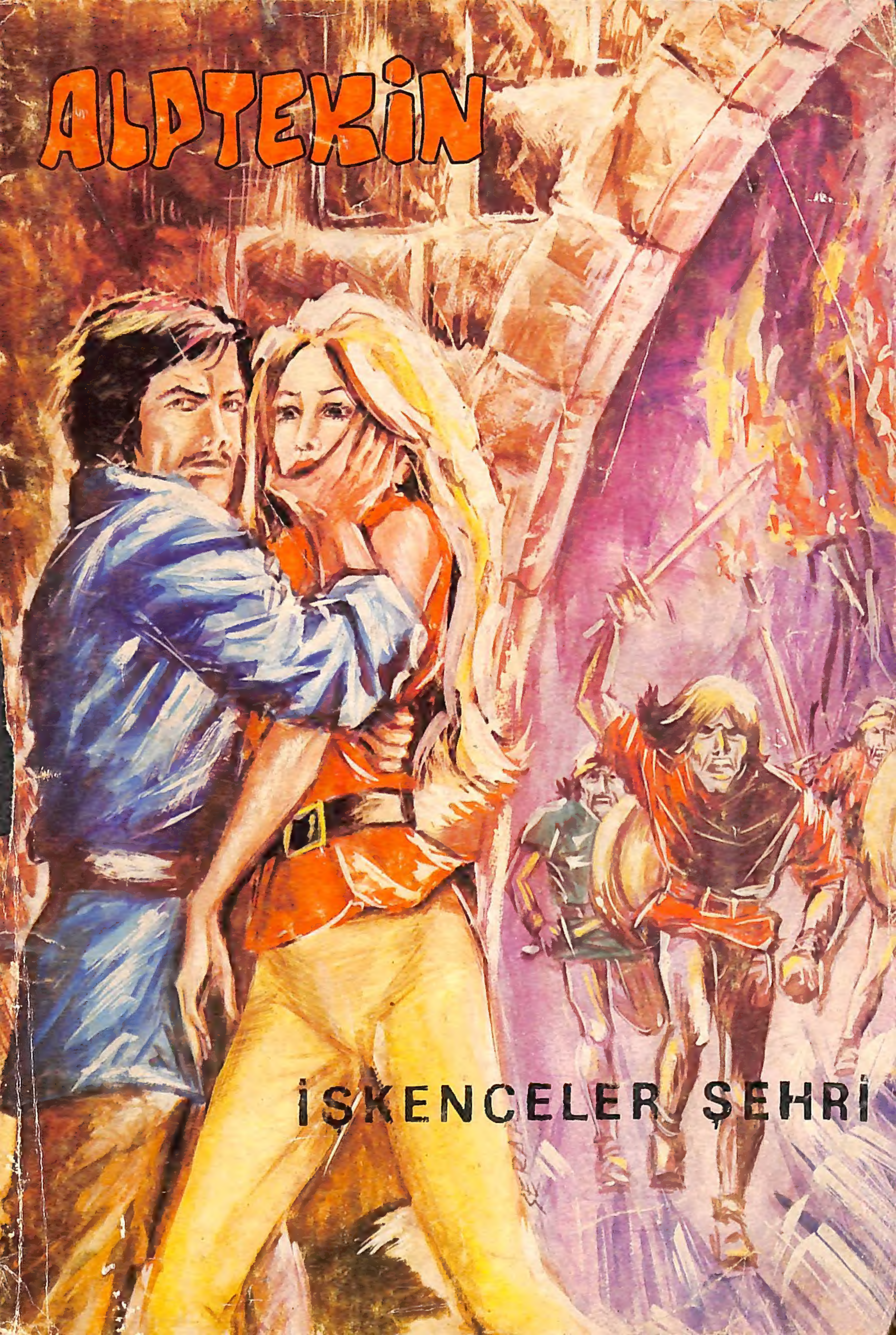
ALPTEKİN
İŞKENCELER ŞEHRİ

ALPTEKİN

Sayı. 1

GEL BAKALIM YAVRUCUĞUM SEN BENİMSİN ARTIK!
BIRAK BENİ!
Yağmacıların reisi olduğu her hali ile anlaşılan adam bağırdı...
ŞU KIZI GETİRİN BAKALIM!
Şövalye atından indi genç kıza sırıtarak yaklaştı...
KÜÇÜK GÜVERCİN, BOYNUMA SARIL DA CANINI BAĞIŞLIYAYIM!
ALÇAK! MÜDAFAASIZ BİR KIZA SALDIRMAĞA UTANMIYOR MUSUN?
A.TURAN

Askerlerinin yanında ihtiyar bir adamdan tokat yiyen şovalye hiddetinden deliye döndü...
3
ECELİNE Mİ SUSADIN KÖPEK!
HAYIR, YAPMAYIN, ACIYIN ONA!
SEN ÇEKİL KIZIM BU ADAMLARDA İNSAF YOK!
HAYIR! BEN SENSİZ NE YAPARIM BABACIĞIM!..
Kara Dev kızın yalvarması üzerine...
MORUĞU BAĞLAYIN! YAPTIĞININ CEZASINI ÇEKECEK!
Şövalyenin emri hemen yapıldı...
KORKARIM VURDUĞUM KIRBACIN YARISI BOŞA GİDECEK!
Şövalye yediği tokadın acısını fazlasiyle çıkarmak amacındayd
SAKIN HEMEN GEBERTME. İNLESİN DURSUN KÜSTAH HERİF!

Korkunç kırbaç kalkıp inmekte ama ihtiyarın kilitlenmiş çenelerinden en ufak bir inilti bile duyulmamaktadır...
AL!
4
Bu durum şövalyeyi çileden çıkarıyordu...
DAHA KUVVETLİ VUR! GEBERSİN!
Nur yüzlü ihtiyar duyduğu müthiş acıya rağmen dişini sıkmakta ve gururunun kurbanı olmaktaydı...
YETER!.. YAPMA... BİZİ KURTARACAK YOK MU?
Zalim kırbaç bir daha kalktı. Fakat inmeden tüyler ürpertici bir ıslık sesi ile bir ok gelip adamın eline gömüldü...
SİZİ ALLAH BİLE KURTARAMAZ!
AH!
A. TURAN

Şövalye okun geldiği istikamete başını çevirdi..
5
BU DA KİM ? ÇABUK YAKALAYIN ONU! KAÇMASIN!
HEYT SAVULUN!
Birden müthiş bir nara yeri göğü inletti... Yüreklere korku saldı...
A.TURAN

6
Askerler daha toparlanmağa fırsat bulamadan genç yabancı atını fırtına gibi aralarına saldı...
ÇEKİN KILIÇLARINIZI!
TEK BAŞINA SALDIRIYOR DELİ Mİ BU?
AÇILIN BAKALIM!
A.TURAN
KENDİNE DAHA SAĞLAM BİR KALKAN BUL!
Delikanlı yaşından umulmayan büyük bir ustalıkla kılıcını kullanıyordu...

AH!
BU GENCİ ALLAH GÖNDERDİ!
YAHU BU İŞ BAYAĞI EĞLENCELİ OLMAGA BAŞLADI!
Fakat delikanlı kendisine nişanlanan mızrakta habersizdi...
Aniden beliren bu tehlike genç kızın gözünden kaçmadı...
DİKKAT! ARKANA BAK YABANCI!
Genç bir anda atının üzerinde yükseldi ve geriye doğru şimşek hızıyla kılıcını savurdu...
ACELEN NE? SIRANI BEKLEYEMEDİN Mİ?!..
A.TURAN

8
AAHH!
Çapulcunun kargı tutan eli havada kaldı. Yabancının savurduğu kılıç adamın göğsünden girip arkasından çıktı...
A.TURAN
BAŞARABİLMEM İÇİN TEK ÇARE KALDI... O DA...
YAKALAYIN! SİLÂHSIZ KALDI!
HAYDİ ASLANIM, DEH!
Genç altındaki atı mahmuzlayarak yağmacı üzerine sürdü...

Çapulcuların reisi Kara
Şövalye kendini birden, üze-
rine doğru gelen yağız
delikanlının kolları arasında
buldu...
KUSURA BAKMA AHBAP
BU USÛL PEK ŞÖVALYELİK
KİTABINDA YOK AMA, SANA
BİRDEN KANIM KAYNADI.
KUCAKLAMAK İSTEDİM!
9
A.TURAN
ÇABUK
ÇÖZÜN O
İHTİYARI! YOK-
SA SİZİ
BAŞSIZ BI-
RAKIRIM!
Reislerinin bu hali yağmacı-
ları şaşkına çevirmişti...
YAPILACAK
BAŞKA ŞEY
YOK GALİBA!

10
Gökten inmiş gibi yetişip Kara Şövalyeyi perişan eden gencin gür sesi tekrar duyuldu...
NE DURUYORSUNUZ ÇÖZÜN İHTİYARI!
Elleri çözülen İhtiyar, boş bir çuval gibi kızının kolları arasına yığıldı kaldı...
HAYDİ ŞİMDİ, GİDİN BURADAN!
Delikanlı arkasındaki tehlikeden habersizdi...
Çapulcunun yayını gererek nişanlayıp attığı ok vınlayarak çocuğun iki küreği arasına saplandı...
AAHH!
A. TURAN

AL BAKALIM KALLEŞ HERİF!
Delikanlı sırtına yediği oka rağmen...
AGGH!
... Elindeki hançeri arkasındaki çapulcuya fırlattı...
SIRTIM FENA YANI-YOR. DAYANA-MIYACAĞIM GÖZLERİM KARARIYOR..
HEPSİNİ HEPSİNİ ÖLDÜRÜN!
Yağmacılardan biri atını köylü kızına doğru sürdü...
HAYIR

12
O sırada Civarı gözetlesin diye Kara Şövalye tarafından dikilen gözcü yaklaşmakta olan atlıları gördü...
ŞÖVALYEM! DÜK MATYAŞ VE ADAMLARI BU TARAFA DOĞRU GELİYOR!
ALLAH KAHRETSİN TOPLANIN GİDİYORUZ!
ABDULLAH TURHAN
Civar köyleri inim inim inleten yağmacıları kökünden yok etmek için Dük Matyaş adamları ile kol gezmekteydi...
BİR OĞLUM OLMADIĞI İÇİN SENİ ERKEK GİBİ YETİŞTİRMEKLE NE BÜYÜK HATA ETTİĞİMİ ANLIYORUM KRİSTİN!

ARTIK ONDOKUZ YAŞINA GELDİN. GÜZELLİĞİN BU ÇULLARIN ALTINDA BİLE GİZLENEMİYOR. BU SONDUR. BUNDAN BÖYLE ARTIK BİR KIRGIZ GİBİ, SOLDA SAĞDA AT KOŞTURMANA MÜSAADE ETMİYECEĞİM.
13
HEM BU KARA ŞÖVALYE DİYE NAM SALAN HAYDUDUN NE YAPACAĞI BELLİ OLMAZ. SENİ BİR TEHLİKE...
Daha Dük lafını tamamlamadan öncülerden biri tozu dumana katarak yaklaştı...
E... EFENDİM! BÜTÜN KÖYÜ YIKIP YAKMIŞLAR. TAŞ TAŞ ÜSTÜNE KOMAMIŞLAR ÇABUK! ÇABUK!
AH, BU HA DUTLARI EL GEÇİRİRSEM RET OLSUN Dİ TÜMÜNÜ KAZI VURACAĞIM.
İLERİDE YATAN BİRİLERİ VAR!
Zavallı kız ve babanın henüz soğumamış cansız vücutları hala titriyor, yeşil çimenler akan kanlarla kızarıyordu...
DEVAMI VAR

KIZIL Kanat

ROMAN

1

Paris, İlkbahar güneşinin altında pırıl pırıl parlıyordu. Sokakları dolduran kalabalık yeni metrodan, ye-ye müziğinden, Aznavur'dan konuşuyordu. Aşıklarla balıkçılar zaman zaman Seine nehri kıyılarına giderek orfılığı gözden geçiriyorlardı. Öyle ya yakında havalar ısınınca oraya dönmek zorunda kalmayacaklar mıydı?

Gerçi insanlar barış içinde, gökyüzü de güneşliydi ama !..

Jean, 40-45 yıllarının en azgın casusluk işleri kadar sıkıntılı davranıyordu. Beş kere metro değiştirmiş, ve her seferinde son dakikada çıkmıştı. Sonra, izlerini örtmek için aynı yoldan geri dönmeği ihmal etmedi. Saint-Germain-des-Prés ile Echaudé sokağının birleştiği yerde küçük bir meyhane vardı. Jean onun önünden birkaç kere geçti. Sahibi Kızıl Kanat'ın eskilerinden olduğu için Jean'ın takibedildiğini anlar ve tehlike birliğine haber verirdi.

Bu güzel İlkbahar gününde böylesine sıkıntılı davranmak insana biraz garip, biraz da yersiz gelebilir. Fakat 'BÜYÜK PATRON'un yasaları demir gibi sağlamdı. Kızıl Kanat kötülerle daima savaş halindeydi. Hem sonra Jean'ın elinde bildiriler de vardı..

-Ya ben hiç bir şey bilmiyorum veyahut bu Kızıl Kanat'ın şimdiye kadar başına gelen en korkunç ve en kanlı mücadelesi olacak dedi.

Jean'ın garip bir sezgi gücü vardı. Eskiden, daha ondört yaşındayken bu sezgisi sayesinde üç kere Gestapo'nun elinden kurtulmuştu.

Genç adam Montmartre'ın merdivenlerini tırmanmağa başladı. Omzunun üzerinden arkasına bir göz attıktan sonra dar bir sokağa daldı. Televizyonla hareketlerinin izlendiğini biliyordu. Güvenlik Teşkilâtı onunla beraberdi.

Gerçekten de 7 numaralı evin önüne gelince kapı kendiliğinden açıldı.

Genç bir çocuk gülerek :

-Günaydın Jean, dedi.

-Selâm delikanlı !

Dar sofada ondörtle yirmi yaş arasında altı genç vardı. Fedailerdi bunlar. Zamanlarını dersleriyle Kızıl Kanat'ın mücadelesi arasında geçiriyorlardı. Büyük Patron'un buluşlarından biriydi bu da. "Gençlere tamamen güvenilir. Her konuda başarı sağlanabilir onlarla," derdi.

Savaş zamanında da Büyük Patron gençlerden meydana getirdiği bir ekiple savunmuştu. Hepsi de ondörtle onaltı yaşları arasında gençlerdi. Jean da onlardan biriydi. Bulunduğu ekipte oniki yaşındaki Jojo ile küçük Adrien bile vardı. Adrien, Alman nöbetçilerinin burnunun dibinde hiç korkmadan mesajlar verirdi. Anesinin dayağından ödü kopardı da Gestapo'yu görünçe kılı bile kıpırdamazdı. Böyle bir çocuktu Adrien. Büyük Patron barıştan sonra bu fedailerle bir ekip kurmuştu. Kusursuz bir çıkarmadan sonra resmî görevliler onyedi yaşında güler yüzlü ve kararlı pilotların karaya indiğini görünce şaşkınlıktan ağızları bir karış açık kalırlardı.

Fakat Büyük Patron'u tanımayan yoktu. Onun 1945 den sonra bütün savaşlar ve

yenilerini çıkaracak sebepleri önlemek için mücadeleye giriştiğini herkes biliyordu. Kızıl Kanat Dünyanın her tarafından seçkin gençlerden meydana gelmiş bir çeşit gizli ordudan başka bir şey değildi.

Jean evin içindeki küçük merdiveni çıktı. Buraya, herhangi bir düşman saldırısına karşı tuzaklar konmuştu. Genç adam bir yanda da Kızıl Kanat'ın yerine getirmesi gereken en ağır görevi, getirdiğini düşünüyordu. Jean bu düşünceyle biraz üzüldü. Büyük Patron bunca yıllık çalışmalardan sonra dinlenmeyi hak etmişti. Ama onları tehdit eden tehlike öylesine büyük, öylesine esrarengizdi ki geri bırakmalarına imkân yoktu.

Jean haber alma odasına girdi. Altı genç kız kulaklarına taktıkları dinleyicilerle mesajlar veriyor veriyor veya alıyorlar, duvarları kaplayan dünya haritalarına veya esrarengiz işaretli kartonlara bir şeyler yazıp çiziyorlardı.

Jean Patron'un ancak kendinin bildiği araçlarla Dünya gençliği ile dakikası dakikasına temas kurduğundan haberi vardı.

Genç bir kız, berberden yeni çıkmış kumral saçlarının bozulmamasına dikkat ederek kulaklıkları başından çıkardı ve Jean'a bakarak:

-Büyük Patron sizi bekliyor, bayım. Dipteki kapıdan girin ! dedi.

Jean, işaret edilen kapıyı açtı ve aynen çocukluğundaki gibi kalbi yerinden oynayarak :"Hiç değişmemiş !" diye düşündü.

Büyük Patron masanın başında çalışıyordu. Sarı saçları alabros kesilmişti. Kare başı, geniş omuzları, başını kaldırınca, insanın yüreğine kadar işleyen aynı mavi gözlerle karşılaştı. Aynı samimi tatlı gülüşle dudakları aralandı. Jean :

-Seni yeniden görmek öyle bir zevk ki, patron ! dedi.

-Selâm Jean ! Ben de seni özlüyordum.

El sıkıştılar. Aralarında şaşaalı sözlere lüzum yoktu. Fakat ikisi de birbirlerini bulmanın sevinci içinde olduklarını biliyorlardı.

-Görüşmeyeli altı yıl oldu.

-Evet ya ! O zamanlar Himalaya tapınaklarının hazinesini ele geçirmek için savaşa girmeğe hazırlanan Hintlilerin plânını bozmağa çalışıyorduk.

Devamı var

RED KIT
BADI'NIN ÇIFTLIGI
BU GEPGENİŞ ÜLKENİN DOĞMAKTA OLAN EFSANESİ İLE ÇEKİLEREK BAZAN PEK UZAKTAN GELEN GÖÇMEN, BATIYA YÜ – REĞİ UMUTLA DOLU VARIYORDU... FAKAT ONA YAPILAN KARŞILAMA HER ZAMAN HOŞ OLMUYORDU... BATILILAR YENİ GELENLERE HEMEN « YUMUŞAK AYAK » « YEŞİL BOYNUZ » YADA « ÇAYLAK » « TOY » GİBİ LÂKAPLAR VERİYORLARDI...
TREN GELİR GELMEZ EĞLENCE BAŞLIYORDU... YENİ GELENİN GÖRÜNÜŞÜ NE KADAR GARIP OLURSA EĞLENCEDE O KADAR DEĞİŞİK OLUYORDU...
ZIPLA ÇAYLAK ZIPLA...
EH! ÇOCUKLAR MAKAS BULDUM...
DANS ET YEŞİL – BOYNUZ DANS ET!
KIMILDAMA ZÜPPE KIMILDAMA!
DAN! DAN! DAN!

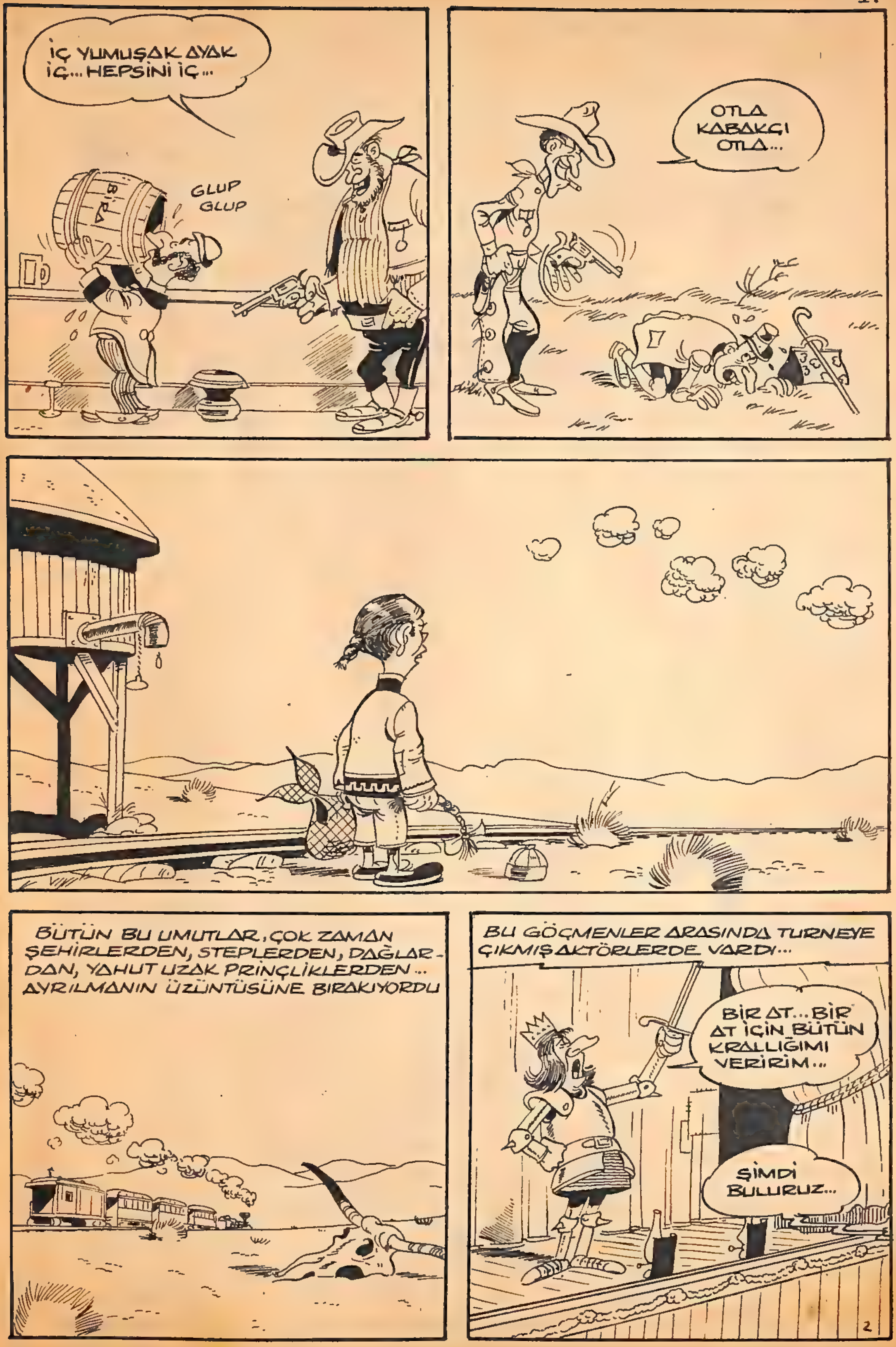
İÇ YUMUŞAK AYAK İÇ... HEPSİNİ İÇ...
GLUP GLUP
OTLA KABAKÇI OTLA...
BÜTÜN BU UMUTLAR, ÇOK ZAMAN ŞEHİRLERDEN, STEPLERDEN, DAĞLARDAN, YAHUT UZAK PRİNÇLİKLERDEN... AYRILMANIN ÜZÜNTÜSÜNE BIRAKIYORDU
BU GÖÇMENLER ARASINDA TURNEYE ÇIKMIŞ AKTÖRLERDE VARDI...
BİR AT... BİR AT İÇİN BÜTÜN KRALLIĞIMI VERİRİM...
ŞİMDİ BULURUZ...

HARİKA İLAÇLARI ASIL KULLANILACAK DERT İÇİN DEĞİLDE BAMBAŞKA ŞEKİLDE SAHİPLERİNE DENETTİRİYORLARDI...
BİR MİDE İÇİN PEK ŞİFA VERECEĞE BENZEMİYOR..
Rapidos
saçbitiren sıvı
HATTA BUFFALO BİLL'LE BİZON AVLAMAĞA GELMİŞ GRANDÜK ALEKSİ GİBİ BAZI SOYLU KİŞİLER BULUNURDU...
ÇOK GÜZEL AV... TEŞEKKÜRLER VİLHELM BİZONOVİÇ...

VEYA ORADA EBEDİYEN KALIRLARDI...
BU YUMUŞAK AYAK ÇİZMELERİ AYAKLARINDA ÖLDÜ.
YENİ GÖMÜLEN YAŞLI BADİ ELBETTE BİR "YUMUŞAK AYAK" DEĞİLDİ..
HAYDİ! SALONDA BİRER TEKATALIM... YAŞLI BADİ'NİN SAĞLIĞINA İÇEN-LERE BAYILIRDI...
ARABAYA BİNMEK İSTERMİSİNİZ...
BRRR...
YOK MERSİ! SIRASI DEĞİL...
YAZIK BİR KERE İÇİN BURDAN SALONA BİR KİŞİ TAŞISAYDIM...

ŞU İHTİYAR BADİ, YÜZ YAŞINDA OLMALIDIR... BİR YABAN ÖKÜZÜNÜ VURAMAMAZLIK ETMESEYDİ HALÂ ARAMIZDA OLACAKTI...
EVET... AVA GİTMEDEN ÖNCE İÇMEMELİYDİ... İÇKİ ONU ÖLDÜRDÜ...
YOK CANIM... ÖKÜZ DE İÇMİŞ OLSAYDI O DA BADİYİ HAK-LIYAMAZDI...
HAYIR CORÇ BANA KENDİ ŞİŞEMDEN KOY...
HA! EVET... SENİN İSKOÇYADAN GELEN VİSKİN-DEN...
FAKAT JAK REDİ... SEN BADİ'NİN ARKADAŞI DEĞİLDİN... ÇİFTLİĞİNE YAKLAŞIRSAN SANA KURŞUN YOLLAMAĞA SÖZ VERMİŞTİ...
DOĞRU ARAZİSİNİ İSTİYORDUM... BU YAŞLI DELİNİN BENİ HAKLAMA-DAN ÖNCE GÖMÜLMESİNDEN EMİN OLMAK İSTEDİM...

DEVAMI VAR

KAÇIRILAN ADAM

HİKÂYE

Robert, Artur kendine geldiği zaman yavaş yavaş doğruldu. İçinde bulunduğu, ucuz halı ve mobilyalarla döşenmiş bulunan oda, kendisine tamamen yabancı idi. Ancak gözleri zayıf ışığa alıştığı zaman odada yalnız olmadığını farketti. Karşısında oturan yabancı gülümsiyerek :

–Nasılsınız Mister Artur? diye sordu. Herhalde başınızda bir ağırlık hissediyorsunuzdur. Fakat sizi buraya getirebilmek için ufak bir kum torbasile ustaca başınıza vurmaktan başka çare yoktu.

Artur, başını oğuşturarak güç işitilir bir seşle :

–Şimdi nerede bulunuyorum? diye sordu.

–Yeni Orlean'dan tahminen elli kilometre kadar uzakta. Tirenden indikten sonra sizi izledik ve evinize yakın bulunan karanlık sokaktan geçerken, pek te nazik olmayan bir şekilde, sizi otomobilimize binmiye mecbur ettik. Ondan sonra da buraya getirdik, fakat şunu da bilmenizi isterim ki, şimdi bulunduğumuz yer, diğer evlerden hayli uzaktadır. Yani burada rahatsız edilmeden çalışabilirsiniz.

–Biraz fazla ileri gitmişsiniz dostum. Ben Lâtin – Meksika kredi şirketinin sekreteriyim ve bunun için..

Yabancı adam serinkanlılığını elden bırakmıyarak Artur'un sözünü tamamladı :

–.... Bunun için buraya geldiniz ! Bugünlerde halkın arasında isminiz o kadar fazla geçiyordu ki, sizi bir an bile gözden kaçırmadık.

Artur, hafifçe güldü ve sonra :

–Şayet bu suretle bir para kopartacağınızı ümit ediyorsanız, aldanıyorsunuz dostum, dedi. Evli değilim, akrabalarım da yok, yeryüzünde tamamen yalnızım. Beni kurtarmak için kimse parasını feda etmez.

–Bizi pek hakir görüyorsunuz gâliba dostum?.. Para kopartmak için bir insanı kaçıracak kadar alçalmadığımızı size her an ispata hazırım. Fakat herşeyi anlamanız için odadaki ışığı çoğaltmam gerek.

Diğer ışıklar da yanınca, sekreter bir süre sessizce karşı istikamete doğru baktı. Karşısında oturan adamda, çok iyi bildiği, çok iyi tanıdığı bir şey vardı. Bir an daha seyrettikten sonra birdenbire hayretle bağırdı ve yerinden fırladı.

Yabancı adam gülümsiyerek söylendi :

–Sonunda farkına varabildiniz galiba? Gerçekten hayret edilecek bir şey değil mi dostum?

Karşısındaki adamın yüzünü dikkatle tetkik eden Artur, hayretle başını sallıyordu. Önünde oturan yabancı kendisinin bir benzeriydi ! Fakat bu, basit bir benzeyişten daha fazlaydı. Bu adam Robert Artur'dan başka kimse olamazdı. Aynı koyu kahve rengi gözler, biraz uzunca burun ve omuzlar.

Yabancı adam, hafifçe tebessüm etti ve mahçup bir tarzda :

–Gerçi yüz ve saçlarda biraz fazla uğraşmak zorunda kaldım, dedi. Fakat bu, hareketinizi, mimiklerinizi ve yürüyüşünüzü taklit etmek kadar zor bir iş olmadı. Anlıyacağınız, bu işe kalkışmazdan önce uzun zaman sizi inceden inceye tetkik ettim. Biraz önce bay-

gın yatarken elbiselerimizi de değiştirince, birbirimize tamamen benzedik. Artık bizi kimse ayırt edemez.

-Pekâlâ, bütün bu olup bitenlere ne anlam vermeli?

-Gayet basit bir iş... Memuriyette hevesim olduğu için, Lâtin-Meksika kredi şirketinde bir süre sekreterlik yapmak hevesine kapıldım! Belki bu memuriyetim uzun sürmez... Bu da fırsatlara bağlıdır. Müdüre yarandıktan sonra, günün birinde, cebinizden almak cesaretini gösterdiğim anahtarlarla birlikte, kasanın başına geçerim. Bundan sonraki iş gayet basittir. İstikbalimi düzenliyecek bir mîktar paraya sahip olmak. Ondan sonra artık memuriyetinize ihtiyacım kalmıyacak!

-Beni ne yapacağınızı öğrenebilir miyim?

-Tabiî, tabiî, bu hakkınızdır! Siz ufak bir seyahata çıkacaksınız dostum. Seyahatlar, insanın bilgisini arttırır. Bir saat sonra, arkadaşlarımdan biri sizi Virjini'ye hareket eden bir uçağa götürecektir. Virjini'de, sizi serbest bırakabilecek birçok yerler vardır dostum. Yalnız bırakıldığınız yerden, medenî insanları bulabilmeniz için iki günlük bir yol yürümeniz icabedecek.

-Harikulâde bir fikir! Yalnız şunu da unutmayın ki sayın bayım, ilk fırsatta memleketin bütün polisini peşinize takacağım!

-Bunu pek te yapabileceğinizi ümit etmiyorum dostum! Bilâkis polisten uzaklaşmak isteyeceğinizi ümit ediyorum. Çünkü, Sekreter Artur rolünde paraları alıp ortadan kaybolduğum zaman, polis daha ertesi gün sizi aramıya koyulacaktır. Beni yakalıyamıyacaklarına dair sizinle istediğiniz bahse girerim. Her an, sizinle olan benzerliğimi ortadan kaldırabilirim. Size benzemeyen bir insanı nasıl yakalıyabilirler? Size gelince, şayet Virjini'de polise baş vurup bu hikâyeyi anlatacak olursanız, sözlerinize inanacak kimse bulamıyacaksınız. Başınızdan geçen olayı ispat edebilecek delilleriniz yok. Emin olun Mister Artur, paraları çaldığınızı ve bunları Virjini'de sakladıktan sonra kendinizi kurtarmak için bir hikâye uydurduğunuzu zannedecekler. Başka türlü düşünülmesine imkân yoktur. İşte plânımın en iyi kısmı da burasıdır. Bir kez ben paraları alıp ta ortadan kaybolunca, polisi peşimizden koşturmak cesaretini gösteremiyeceksiniz. Çünkü izlenen ben değil, siz olacaksınız!

Artur, düşünceli bir tavırla:

-Evet, söyledikleriniz doğru, dedi. Demek bu akşam beni Virjini'ye göndereceksiniz ha? Ne yapalım, hayatta insan bazan çok tuhaf olaylarla karşılaşıyor. Alın yazımızın cilvelerine boyun eğmek gerek. Şu halde size, yeni rolünüzde başarılar dilerim.

Tahminen yarım saat sonra, olayların gidişatını değiştiremiyeceğini anlıyan R. Artur, düşünceli bir tavırla uçağa bindi ve yanındaki muhafızı ile birlikte Virjini'ye doğru yollandılar.

xx

Ertesi sabah, Lâtin-Meksika şirketinin kapıcısı, Mister Artur'u nezaketle selâmladı:

-Günaydın Mister Artur...

Sahte sekreter, karşılaştığı memurların selâmlarına cevap vererek özel yazıhanesinin kapısını açıp içeriye girdi. Odada, şirketin müdürü ile iki yabancı, yanyana oturuyorlardı.

Mister Artur, şapkasını her zamanki gibi kapının arkasındaki askıya taktıktan sonra selâm verdi:

- Günaydın bay müdür.

Müdür, memura cevap

vereceği yerde hayretle yüzüne baktı ve sonra, sert bir tonla :

-Demek, buraya tekrar gelmek cesaretini gösterdiniz? ! dedi. Bu biraz fazla dostum... Bir de hiçbir şey olmamış gibi hareket ediyorsunuz...

Mister Artur'un benzeri, biran şaşırır gibi oldu. Fakat kendini topladı ve :

-Anlıyamadım efendim, dedi. Yoksa birşey mi oldu?

-Üstelik bir de soruyorsunuz ha? Haftalardan beri sizden şüphe ediyorduk. Defterlere hileli para geçirdiğinizi biliyorduk. Defterleriniz kontrol edildi. İkiyüzbin dolara yakın bir parayı zimmetinize geçirmişsiniz. Herhalde şimdi bu paralar başka bir memlekete nakledilmişlerdir ! Dün akşam, defterleri kontrola başlamazdan önce sizi çağırtmak istedim ve haber gönderdim. Fakat evde bulunmadığınızı öğrendiğim zaman, yakalanmanız için her tarafa haber gönderdim. Bütün polisler sizi bekliyordu. Kaçmak istiyeceğinizi tahmin etmiştim.

Olayların ters cereyanı karşısında şaşıran Artur'un benzeri kekelemeğe başladı:

Müdür, memurun sözünü kesti :

-Susunuz ! Yalancılıkla bizi kandırmağa kalkışmanız hiç de doğru değil.. Suçunuzu daha fazla çoğaltmaktan başka hiçbir işe yaramaz. Bu iki zat polistendir. Sizi onlara teslim etmek zorunda kalacağım için müteessirim.

-Bir dakika durun.. Ben hakikatte...

Adam, sözünü tamamlıyamadı. Çünkü, kendisi de çoktanberi aranan bir dolandırıcı ve sahtekârdı. Bu anda gözünün önüne hakiki Artur geldi. Şimdi Virjini'de serbest ve rahat dolaşıyordu.

SON

TUROK
Hayaletler Beldesi
TUROK VE ANDAR AVLANMAK İÇİN GİRDİKLERİ ORMANDA, BİR MÜDDET SONRA YOLLARINI KAYBETMİŞLERDİ... DOLAŞTIKÇA ETRAFIN MANZARASI DEGİŞİYOR-DU... BURDAN BİRAN EVVEL ÇIKMAK İÇİN ÇARE ARARLAR-KEN BİRDENBİRE...
DİNLE! BURAYA DOĞRU SÜRÜNEN BİR ŞEY VAR...
CRAAACK
TUMP!
ŞURADA TUROK! ÇALILAR KIMILDIYOR... BİR ŞEY YAKLAŞIYOR..
ARKAMDALAR... ARKAMDALAR... ÜÇ BAŞLI ADAM-LAR... GÖRÜYOR-MUSUNUZ?

ÜÇ BAŞLI ADAM MI?
EVET... PEŞİMDE İDİLER...
HAYIR! PEŞİNDE KİMSE YOK... ONLARI NEREDE GÖRDÜN?
OTARAFTA, GEÇİTTE... BU VADİDE ACAİP İNSANLAR VE DİNAZORLAR VAR... ADAMLARIN ÜÇ KAFASI DİNAZORLARIN BİRÇOK KUYRUĞU VAR..
HAYAL GÖRMÜŞ OLMALISIN..
HAYIR.. İNANMIYORSANIZ GEÇİDE GİDİN ACAİP YARATIKLARI GÖRECEKSİNİZ...
HAYDİ, ORAYA GİDİP BAKALIM!
BURADA KALALIM... OTARAFA HİÇ GİTMEDİK BAŞIMIZ DERDE GİRER...
TUROK... İKİ GÜNDÜR KARŞILAŞTIĞIMIZ EN GÜZEL ŞEY... KENDİMİZE GÜZEL BİR ZİYAFET ÇEKELİM..

OK MENZİLİ DIŞINDA ...TAKİP EDEREK YAK-LAŞALIM..
YOK ANDAR GEÇİ-DE DOĞRU GİDİ-YOR...
AMA TUROK UZUN ZAMAN-DIR BÖYLE BİR AVA RAST-LAMADIK NİYE BİRAZ SO-KULUP VUR MUYALIM.?
PEKALA VURUR VUR-MAZ DÖNE-CEĞİZ..
BURALARDA YAŞAYAN İN-SANLAR VAR..
AMA BUNLARIN NE ÜÇ KAFASI NE DE ÜÇ GÖZÜ VAR..
HAYIR... FAKAT NE ACAİP İNSANLAR KİMİ UYUYOR, KİMİ KORK-MUŞ GİBİ, SANKİ UYANIK-KEN RÜYA GÖRÜYORLAR
EVET... BİZİ GÖRDÜLER GALİBA...
BAK, BAK! ADAMLARIN KAFASI YOK..
GÖRDÜM... KAFALARI YOK, GÖZLERİ DE GÖ-ĞÜSLERİNİN ÜZE-RİNDE...

KAFAMIZ VAR YA..
AAA... NASIL KONUŞUYORLAR ? AĞIZLARI YOK Kİ..
AĞZIMIZI GÖRSENİZ DE GÖRMESENİZ DE DİNLEYİN! YAKINDA BİR CANAVAR VAR...
EVET, EVET... İKİ KANATLI CANAVAR.
TUROK! BUNLAR NEDEN CANAVARIN İKİ KANADI VAR DEDİLER. ?
CEVAP VERECEK VAKTİM YOK... ÇEK YAYINI ANDAR...
RUNNNK!

KANATLI CANAVAR ÖLDÜ... ZİYAFET VAR..
ONLAR CANAVARA BAKARKEN BURA-DAN SIVIŞALIM..
BEN AÇIM TUROK... KARNIMIZI DOYURA LIM SONRA...
VE SONRA
BİZE ET VERDİNİZ, SİZE MEYVA İKRAM EDELİM..
BU MEYVAYI DAHA ÖNCE HİÇ GÖRME DİM..
BİR YABANCININ BURALARA GELİP MEYVAMIZI YEME-MESİ UĞURSUZ-LUKTUR, YE...
SEÇME ŞANSI-MIZ YOK ANDAR... NEDEN YEMİYE-LİM ?
SADECE BURADA YETİŞİR, AL!..
HAYIR! ET KÂFİ GELDİ BİZE...

SERİN VE TATLI..
EVET HOŞ, BİR LEZZETİ VAR...
BU MEYVADAN BİRAZ DAHA YİYEBİLİRİM..
YEDİKÇE KARGILA-RINI İNDİRİYORLAR BELKİ BÖYLECE KURTULABİLİRİZ..
AZ SONRA
NİYE ÇEKİ-YORSUN BENİ..
ONLAR SIZMIŞKEN KAÇALIM HAYDİ ACELE ET...
YANIMIZA BİRAZ MEYVA ALSAY-DIK..
ANDAR ŞU-RAYA BAK..!
İKİ KAFASI VAR... YOKSA HAYALMİ GÖRÜYORUM..
HAYIR! HAYAL GÖRMÜYORSUN..
KRANK!

İK-İKİ KAFASIDA BİZE BAKIYOR...
YAYINI HAZIRLA!.. ÇABUK..
AREENK!
ÂVUNNNK!
ANDAR, BAŞININ BİRİSİNİ ÖLDÜRDÜK. ÖTEKİ...
VUNNNK!
BAŞKA BİR OK HAZIRLA! ŞAYET VURAMAZSAK..
GRRONNK!

DEVAMI VAR

3 HİNTLİNİN ÖLÜMÜ

HİKÂYE

Cesaret ve kahramanlık bakımından pek az kimse, Hintli ismi verilen Amerika vahşileriyle boy ölçüşebilir. Bu olmuş hikâye, 100 yıl kadar önce beyazlarla çetin mücadeleler yapmakta olan Kızılderililerin ölümü nasıl hiçe saydıklarını ispat etmektedir.

Siyuks kabilesine mensup üç Hintli bir kalenin askerî mahkemesi tarafından idama mahkûm edilmişlerdi. Ertesi gün şafak vakti kurşuna dizileceklerdi. Son dileklerinin ne olduğu sorulunca, hem gözlerinin bağlanmamasını, hem bir direğe bağlanmamayı, istediler. Mahkemeye başkanlık eden Amerikan subayı :

-Olur ! dedikten sonra:

-Hepsi bu kadar mı? diye sordu.

Üç Siyuks :

-Hayır, dediler, hayatımızın cesurâne ve kahramanca sona ermesini diliyoruz !

Subay şaşırmıştı :

-Bu sözlerle ne demek istiyor sunuz?

-Bizim at üzerinde ölmemize müsaade ediniz. Tüfeklerimizle, bizi kurşuna dizecek olanlara ateş edeceğiz. Onlar...

Hintliler sözlerini bitiremediler, fakat herkes anlamıştı. Mahkemede hazır bulunanları büyük bir heyecan ve derin bir takdir hissi sardı.

Biraz canı sıkılan başkan üyelerle üç beş dakika müzakere etti. Sonunda Hintlilerin arzularının yerine getirileceğini bildirdi. Onların tüfekleri kurusıkı doldurulacaktı.

Ertesi gün bütün kale halkı, gün doğmadan kalktı. Hepsi de Hintlilerin kahramanca ölüm sahnesini seyretmek istiyorlardı. Şafağın ilk ışıkları doğu ufkunda pırıldamaya başlayınca, üç Siyuks kalenin çok uzağında olmayan bir tepeye götürüldüler. İdam emrini yerine getirecek olan askerî birlik ise aynı şekilde at üzerinde olduğu halde karşı tepede yer aldı.

Siyukslar, safkan ve beyaz benekli yağız atlarını bizzat kendileri itina ile hazırlamışlardı. Ayrıca muhteşem merasim elbiselerini giymişler, başlarına rengârenk tüylerden yapılmış kocaman başlıklarını takmışlardı. Adeta bir savaştan zaferle dönen muharipleri andırıyorlardı.

Güneşin, kendisini örten bütün sislerden ve bulutlardan sıyrılarak tatlı ışıklarını ihtiramla etrafa yaymaya başladığı sırada tepenin üstüne varan Hintliler atlardan indiler. Bütün seyircilerin gözleri onlara dikilmişti. Ağır ağır ölüm şarkılarını söylemiye başladılar :

Büyük İlâh ölüme gidiyoruz.
Yüreklerimizden korkuyu uzaklaştır !
Bunu asla bizim için değil,
Geride bıraktığımız için yap,
Büyük İlâh ölüme gidiyoruz !

Sonra bir anda atların üzerine sıçrayıp, ölüme doğru dolu dizgin sürdüler.

Üç yaylım ateşi sesi duyuldu ve dağlarda yankılar yaptı. Bir dakika sonra binicisiz kalmış olan üç güzel ve süslü at Uzak Batının geniş çayırları boyunca alabildiğine kaçıyordu.

İşte yüz yıl kadar önce üç Siyuks savaşçısının ölümü böyle kahramanca olmuştu.

SON